

συμμαχία. Είμαστε η μόνη χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ που απειλείται ενεργά από χώρα-μέλος του ΝΑΤΟ. Η Συμμαχία είναι ανήμπορη (γιατί δεν θέλει) να έγγυηθεί τα σύνορά μας — έναέρια, θαλάσσια, υποθαλάσσια, χερσαία — από την τουρκική απειλή. Οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις εξοπλίζονται και εκσυγχρονίζονται από τη «συμμαχία», ενώ τόσο οι διεκδικήσεις της Τουρκίας στο Αιγαίο όσο και οι παραβιάσεις της κλιμακώνονται επικίνδυνα. Θά πρέπει να ναι τανιστε ότι σημαντικό τμήμα του εξοπλισμού που της παρέχεται από τους «συμμάχους», δεν αφορά την άμυνα της Τουρκίας σε περίπτωση επέμβασης της ΕΣΣΔ αλλά την επίθεση της στο Αιγαίο. Ώς αλλιώς να εξηγήσουμε ότι τάρχει στρατιά του Αιγαίου — ά δύναμη που ξεπερνά τους 0.000 άνδρες και που περιλαμβάνει και μεγάλο αριθμό αποδρασών σκαφών;

Είναι σαφές πως η 'Ατλαντική συμμαχία, ενώ θεωρεί την 'Ελλάδα σημαντικό κρίκο στο σύστημα «άμυνας» της στην 'Ανατολική Μεσόγειο, προωθεί ένα νέο καθεστώς στο Αιγαίο. Τα χαρακτηριστικά αυτού του νέου καθεστώτος είναι ελληνο- τουρκική συγκυριαρχία κάτω από 'Αμερικανική επικυριαρχία. Είναι σαφές πως καμιά ελληνική κυβέρνηση δεν μπορεί να αποδεχτεί μία τέτοια εξέλιξη, που οδηγεί σε παραχώρηση των εθνικών κυριαρχιών μας δικαιωμάτων στο Αιγαίο — παραχώρηση που μακροπρόθεσμα θα συμπεριλάβει και τα νησιά του 'Ανατολικού Αιγαίου. Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες είναι δύσκολο να έννοησει κανείς πως μία ελληνική κυβέρνηση συμμετέχει σε συμμαχία —και δη στο στρατιωτικό της σκέλος— όταν αυτή η «συμμαχία» όχι μόνο δεν έγγυεται τα σύνορα της πατρίδας μας, αλλά αντίθετα, τα υπονομεύει.

Συνήθως οι κυβερνητικοί κύκλοι άπαντούν ότι, εάν η 'Ελλάδα άποχωρήσει από το ΝΑΤΟ, τότε οι «συμμάχοι» θα εξοπλίσουν πλήρως και άποκλειστικά την Τουρκία, έτσι ώστε η ίσορροπία στο Αιγαίο να γύρει άποφασιστικά σε βάρος της 'Ελλάδας. Αυτό —σε άπλά ελληνικά— σημαίνει έκβασμό. Μας λένε: η παραμένοντας στο ΝΑΤΟ, άποδέχεσαι συγκυριαρχία (ή διχοτόμηση) στο Αιγαίο, η άποχωρώντας, θα σου έπιδληθεί και η συγκυριαρχία και άλλες πρόσθετες άπώλειες στο χώρο του Αιγαίου.

Για τους Έλληνες, για μία ελληνική κυβέρνηση, δεν είναι άποδεκτό το δίλημμα. Γιατί σε καμιά περίπτωση δεν είναι δυνατόν μία χώρα —κι αυτό ίσχυει ιδιαίτερα για την πατρίδα μας και τον λαό μας— να παραχωρήσει άπαράγραπτα κυριαρχικά δικαιώματα κάτω από την άπειλή, ότι θα υποχρεωθεί να το κάνει έτσι κι αλλιώς «διά της δίας».

Άλλά ο έκβασμός είναι, έτσι κι αλλιώς, χωρίς περιεχόμενο. Γιατί στη σημερινή επικίνδυνη συγκυρία —σε παγκόσμια κλίμακα— μία ιδιαίτερα στην 'Ανατολική Μεσόγειο— δεν θα ρισκάρουν οι «σύμμαχοι» μία σύγκρουση στο Αιγαίο, που θαχε καταλυτικές συνέπειες όχι μόνο για την ειρήνη στην περιοχή αλλά και την παγκόσμια Ειρήνη.

Γι' αυτό έχει τεράστια σημασία να υπάρχει ελληνική κυβέρνηση που θα καταστήσει όχι μόνο σαφές, αλλά και πιστευτό, στην 'Ατλαντική συμμαχία, ότι δεν πρόκειται ποτέ και κάτω από όποιεσδήποτε πιέσεις, να παραδώσει έστω και μία σπιθαμή της ελληνικής γης.

Οι θέσεις μας, τή συμμετοχή της χώρας μας στο ΝΑΤΟ, τις πυρηνικές κεφαλές που είναι ά-

ποθηκευμένες στην 'Ελλάδα, και τις 'Αμερικανικές βάσεις στη χώρα μας, διατυπώθηκαν με κριτάλλην σαφήνεια στη ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ — και δεν βλέπω το λόγο να σας κουράσω με επανάληψη. Θά ήθελα μόνο να τονίσω τούτο:

«Σε ό,τι αφορά τα μέτρα που θά πάρει το ΠΑ.Σ.Ο.Κ. για την ύλοποίηση της 'Εθνικής 'Αμυντικής και 'Εξωτερικής Πολιτικής του, θά λαμβάνονται υπόψη οι έπιπτώσεις που στο άξιόμαχο των 'Ενόπλων Δυνάμεων. Το ΠΑ.Σ.Ο.Κ., με κέννα του όημα και σε καμία περίπτωση δε θά έπιτρέψει την ύποβάθμιση της έτοιμότητας των 'Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας για την άμυνά μας από ξένη έπιβουλή».

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η ΚΥΠΡΟΣ είναι για το ελληνικό Έθνος πρώτιστο θέμα. Είναι ταυτόχρονα και κρίσιμο διεθνές θέμα — μία και συνεχίζεται η στρατιωτική κατοχή μεγάλου τμήματος ενός ανεξάρτητου και άδσμευτου κράτους — μέλους του ΟΗΕ. Άλλά η 'Ελλάδα, ως έγγυητρια δύναμη, έχει και νόμιμο δικαίωμα αλλά και χρέος, να συμπαρασταθεί ενεργά στον άγώνα του κυπριακού λαού για την άποχώρηση των ξένων στρατευμάτων και βάσεων, για την έπιστροφή των προσφύγων στις έστιές τους, για την κατοχύρωση της έλευθερης έγκατάστασης και διακίνησης, για τη διαμόρφωση ενός καταστατικού χάρτη που ενώ θα κατοχυρώνει το έναιο της Κυπριακής Δημοκρατίας, θα παρέχει ίσα δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις σε όλους τους πολίτες της — τόσο τους 'Ελληνοκύπριους όσο και τους Τουρκοκύπριους.

Η συνεχώς επαναλαμβανόμενη άναφορά, από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, στην αρχή, ότι «η Κύπρος άποφασίζει και η 'Ελλάδα συμπαρίσταται» άποτελεί άπαράδεκτο άλλοθι της Δεξιάς για την ουσιαστική έγκατάλειψη της ιερής υπόθεσης της Κύπρου. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θά αναλάβει σταυροφορία για την έννιέρωση της παγκόσμιας Κοινής Γνώμης και την κινιποίηση διεθνώς όλων των δυνάμεων, που είναι σε θέση να συμβάλλουν στην προώθηση της δικαίης λύσης του Κυπριακού προβλήματος.

Οι διακοινοτικές συνομιλίες στην Κύπρο, υπό την αίγίδα του ΟΗΕ, έχουν νόημα μόνο σε ό,τι άφορά τη διαμόρφωση του νέου καταστατικού χάρτη της Κυπριακής Δημοκρατίας. Και μπορεί να είναι καρποφόρες μόνο μετά την άποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από τη Μεγαλόνησο. Οι συνομιλίες κάτω από τις παρούσες συνθήκες δεν οδηγούν παρά στην άποτελμάτωση του Κυπριακού και στην τελική άναγνώριση της ντε φάκτο διχοτόμησης της Κύπρου. Γιατί συνομιλητές είναι από τη μία μεριά η κυβέρνηση της Κύπρου, ενώ από την άλλη είναι η 'Αγκυρα (και όχι η τουρκοκυπριακή Κοινότητα), της όποιας το κύριο διαπραγματευτικό όπλο είναι τα στρατεύματα κατοχής.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.Σ.Ο.Κ. δε θά άποδεχθεί καμιά λύση που θά άποτελεί άναγνώριση τετελεσμένων, και θά συμπαράσταθεί με όλες τις δυνάμεις της, στον άγώνα του Κυπριακού Έλληνισμού για έθνική έπιβίωση. Ταυτόχρονα θά προχωρήσει χωρίς άναβολές, στο άνοιγμα του φακέλου της Κύπρου, για να πληροφορηθεί έπί τέλους ο ελληνικός και ο κυπριακός λαός ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για την κυπριακή τραγωδία.

ΟΙ ΕΞΩΘΕΝ ΕΠΙΒΟΥΛΕΣ

Η μονοδιάστατη και μονόπλευρη πολιτική της έξάρτησης, που άκολούθησε η Δεξιά, καθώς και η τακτική των συνεχών ύποχωρήσεων, κάτω από την πίεση των «συμμάχων» και τις έπιθετικές διεκδικήσεις της Τουρκίας, όδηγησαν την κυβέρνηση στην άποδοχή διευθετήσεων και ρυθμίσεων — ιδιαίτερα στον έναέριο χώρο του Αιγαίου, με συνέπεια την ύποβάθμιση της άμυντικής μας ικανότητας άπέναντι στην τουρκική άπειλή.

Αναφέρομαι, μεταξύ άλλων, στις μονομερείς παραχωρήσεις — «χειρονομίες», όπως είναι η άναδιαμόρφωση των άεροδιαδρομών μας στο Αιγαίο ή κατάργηση ελληνικών πεδίων βολής, ο περιορισμός της τεμαχικής περιοχής της Αήμου με στόχο την διευκόλυνση της τουρκικής (πολιτικής και πολεμικής) άεροπορίας. Όμως αναφέρομαι έπίσης και στην συμφωνία Ρότζερς (συμφωνία για την επανένταξη της χώρας στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ) στα πλαίσια της όποιας, με την ίδρυση του στρατηγείου της Άλριτσας, μπαίνουν σε άμφισβήτηση και διαπραγμάτευση τα προς άνατολάς όρια της έπιχειρησιακής ευθύνης της ελληνικής πολεμικής άεροπορίας. Ιδιαίτερα άποκαλυπτική για τον τρόπο με τον όποιο άντιμετωπίζει η κυβέρνηση τις τουρκικές διεκδικήσεις και τις πιέσεις των «συμμάχων», είναι: η ντε φάκτο προσαρμογή της στην ύπαίτηση της Τουρκίας, ή να μην ποβάλλονται σχέδια για τις ήτσεις των πολεμικών άεροσκαφών της, όταν εισέρχονται στο FIR 'Αθηνών, ή έφ' όσον ύποβάλλονται, να γίνονται άμεσα άποδεκτά από τις ελληνικές Άογές, χωρίς άμφισβήτηση ή συζήτηση.

Αναφέρομαι τέλος, στην άνεξήγητη και άπαράδεκτη στάση της κυβέρνησης να μη διακόπτεται καν τις διαπραγματεύσεις της με την 'Αγκυρα και όταν άκούει τουρκικά άεροσκάφη παραβιάζοντας υαζίς τον έθνικό έναέριο χώρο — για να τονίσουν έτσι ότι δεν άποδύονται τα 10 μίλια που είναι καθιερωμένα από το 1931.

Πέρα από το θέμα αρχής — ότι το ΠΑΣΟΚ έχει σε στρατηγικό προσανατολισμό του την άποδυνάμωση και σε τελική φάση, την διάλυση των δύο συστασιμών, ΝΑΤΟ και Σύμφωνο Βαρσοβίας — ύπάρχει μία ιδιότυπη σχέση της χώρας μας με την 'Ατλαντική